

عنوان مقاله:

عالم صغیر و کبیر در عرفان زرتشت و مشترکات آن با عرفان مولانا

محل انتشار:

مجله عرفانیات در ادب فارسی، دوره 6، شماره 22 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسنده:

سهیلا ذوقی

خلاصه مقاله:

این نوشتار، به بررسی و تطبیق مفهوم عرفانی «عالم صغیر» یعنی پنداشتن انسان به منزله جهانی کوچک که در بردارنده تمام عناصر «عالم کبیر» یعنی جهان هستی است در عرفان ایرانیان باستان و مشترکات آن با عرفان اسلامی (= مولوی) می پردازد. با نگرشی اجمالی و کوتاه درباره تاریخچه اندیشه عالم صغیر و کبیر در فرهنگ یونان، هند قدیم، ایران باستان، به تبیین کلی دیدگاه اسلام بخصوص مولوی در این زمینه می پردازیم. انسانی که در سلسله مراتب وجود، به عنوان آخرین مرتبه هستی پا به عرصه وجود گذاشته و یا به قولی متاخر زمانی است. ولی علت غایی آفرینش محسوب می شود و خلاصه و زبده تمام مخلوقات به شمار می رود و اگرچه به ظاهر و صورت جهانی کوچک به شمار می رود در باطن عالمی بزرگ است.

کلمات کلیدی:

Mysticism, Microcosm, Macrocosms, Zoroaster, Molana, عرفان, عالم صغیر, عالم کبیر, زرتشت, مولانا.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1724841>

